ॐ

॥ श्रीयजुर्वेदीय संध्यादि नित्यकर्म ॥

योजनार–ब्रह्मनिष्ठ महाराज श्रीनथुरामशर्मा बीलखा

દ્વિજોને વિનામૂલ્યે આપવા પ્રકટ કરનાર

શેઠ તુલસીદાસ કાનજી

ઠે૦ –મૂલજી જેઠા માર્કીટ જૂની ગોપાળ ગલી, મુબઈ

" अकृत्वा वैदिकं नित्यं प्रत्यवायी भवेन्नर " ॥ श्रुति ॥

ભાવાર્થ —વેદપ્રતિપાદિત સંધ્યાવંદનાદિક નિત્યકર્મ નહિ કરીને દ્વિજ (બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય ને વૈશ્ય) પાપરૂપ દોષને પામે છે

" संध्यास्नानं जपो होमः स्वाध्यायो देवतार्चनम् ।
वैश्वदेवातिथेयश्च, षट्कर्माणि दिनेदिने ॥ " श्रीपराशर ॥

ભાવાર્થ—સ્નાન, સંધ્યા, જપ, હોમ સ્વાધ્યાય, દેવતાની પૂજા તથા વૈશ્વદેવ અને અતિથિનો સત્કાર એ છ કર્મો પ્રત્યેક દ્વિજે પ્રતિદિન કરવા જોઇએ

ચુમાળીશમી આવૃત્તિ પ્રતિ ૧૦૦૦ સમગ્ર પ્રતિ ૫૬૫૦

શાકે ૧૮૪૭ સંવત્ ૧૯૮૧ ખ્રીસ્તાબ્દ ૧૯૨૫

…યજુર્વેદીય સંધ્યાદિ નિત્યકર્મ

અનુક્રમણિકા.

॥ ॐ ॥

ભૂમિકા.

બ્રહ્માંડમાંના પ્રાણાપાનના સંધિસમયે પોતાના શરીરમાંના પ્રાણ-તત્ત્વની શુદ્ધિ કરવામાટે સમષ્ટિના પ્રાણરૂપ સૂર્યમાં રહેલા અંતર્યામીની ઉપાસનારૂપ જે વૈદિકકર્મ દ્વિજોવડે કરવામાં આવે છે તે સંધ્યા કહે-વાય છે બ્રહ્માંડમાંના પ્રાણાપાનનો વિશેષ સમય રહેનારો સંધિ સવાર, બપોર, સાંજ અને અર્ધરાત્રિએ થાય છે, ને શરીરમાંના પ્રાણાપાનના વિશેષ સમય રહેનારા સંધિનો સમય પણ બહુધા તેજ હોય છે એ રીતે પિંડમાં અને બ્રહ્માંડમાં જ્યારે પ્રાણાપાનનું વહન શિથિલ પડી તે બંનેના સંધિરૂપ જે સુષુમ્ણા તેનું વહન વર્તમાન હોય ત્યારે દ્વિજોએ સંધ્યોપાસના કરવી એમ કૃપાલુ મહર્ષિઓએ નિર્માણ કર્યું છે મધ્ય-રાત્રિએ સંધ્યાવંદન કરવાનું કાર્ય દ્વિજોને કષ્ટરૂપ જણાશે એમ વિચારી તે પરમકારુણિક મહર્ષિઓએ તે સમયમાટે આગ્રહ જણાવ્યો નથી, પણ માત્ર ત્રિકાલ સંધ્યાવંદન કરવાનીજ આવશ્યકતા જણાવી છે

મુદ્રા, ન્યાસ અને શાપવિમોચનાદિ તાંત્રિક ને ક્ષેપક વિષયો વૈદિકક્રિયામાં અગત્યના ન હોવાથી તે આ પુસ્તકમાં આપ્યા નથી, તેમજ પ્રત્યેક મંત્રના આરંભમાં ઋષિ, દેવતા, છંદ, ને વિનિયોગ સંસ્કૃતમાં બોલી જવાની વિશેષ આવશ્યકતા ન હોવાથી તે સંસ્કૃતમાં આપ્યા નથી, માત્ર સ્મરણમાં રહેવામાટે ગુજરાતીમાં આપેલા છે "**अहरह· सध्यामुपासीत**" (દ્વિજે નિત્ય નિત્ય સંધ્યાવંદન કરવું) એમ શ્રીવેદભગવાનની આજ્ઞા છે સ્મૃતિઓમાં પણ પૂજ્ય મહર્ષિઓએ દ્વિજોને સંધ્યાવંદન કરવાની બહુ બહુ આવશ્યકતા બતાવી છે વળી લાગલાગટ ત્રણ દિવસ સંધ્યાવંદન નહિ કરવાથી દ્વિજ (બ્રાહ્મણ,

ક્ષત્રિય ને વૈશ્ય) શૂદ્રભાવને પામે છે, એટલે કે તેના શરીર, ઇંદ્રિયો, પ્રાણ ને અંતઃકરણમાં બહુ તમોગુણ વ્યાપ્ત થાય છે, અને તેથી સદસદ્‌વિચારનો નિર્ણય કરવામાં તે અશક્ત થતો જાય છે માટે પોતાનો ઉત્કર્ષ ઇચ્છનાર દ્વિજે યથાકાલે યથાવિધિ સંધ્યોપાસન કરવામાં પ્રમાદ નહિ કરતાં સૂતકના અને અસગવડતાના* સમયમાં પણ યથાવિધિ સંધ્યાવંદન કરવા પ્રયત્ન કરવો જોઇએ

પ્રાતઃકાલમાં જ્યારે નક્ષત્રો સ્પષ્ટ દેખાતાં હોય ત્યારે પ્રાતઃ-સંધ્યાનો આરંભ કરે તો તે ઉત્તમ કાલ, નક્ષત્રો ન દેખાતાં હોય એવે સમયે આરંભ કરે તો તે મધ્યમ કાલ ને સૂર્યોદય થયા પછી આ-રંભ કરે તો તે કનિષ્ઠ કાલ છે સાયંકાલે સૂર્ય સ્પષ્ટ દેખાતા છતાં સંધ્યાવંદનનો આરંભ કરે તો તે ઉત્તમ કાલ, સૂર્ય આથમી ગયા પછી આરંભ કરે તો તે મધ્યમ કાલ ને નક્ષત્ર દેખાયા પછી આરંભ કરે તો તે કનિષ્ઠ કાલ જાણવો દોઢ પ્રહર દિવસ ચઢ્યા પછીથી ઠેઠ સાયંકાલસુધી માધ્યાહ્નસંધ્યાનો સમય ગણાય છે પ્રાતઃસંધ્યાદિના જે ઉત્તમ મધ્યમ સમય કહ્યા તેમનું ઉલ્લંઘન થઇ જાય તો પ્રાયશ્ચિત્તનિમિત્તે એક અર્ધ્ય વધારે આપવો અત્યંત અશક્તિને લીધે સંધ્યાનો લોપ થયો હોય તો પ્રત્યેક સંધ્યાદીઠ સો સો ગાયત્રીનો જપ કરવો ત્રણ કરતાં અધિક દિવસ સંધ્યાનો લોપ થયો હોય તો ઉપવાસાદિ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવું. શ્રાદ્ધમાં જમ્યા હોય તેણે દશ ગાયત્રીવડે મંત્રેલું જલ પીધા પછી સાંજની સંધ્યા કરવી સંધ્યાવિનાનાં અન્યકર્મો આ ગ્રંથમાં સંક્ષેપમાં આપ્યાં છે માટે જેમને એ કર્મો વિસ્તારથી જાણવાની અભિરુચિ થાય તેમણે શ્રીયજુર્વેદીય આહ્નિકપ્રકાશ વાંચવું ॥ इति शिवम् ॥

---

*જો અનુકૂલતા ન હોવાથી બધી સંધ્યા ન થઇ શકે એમ હોય તો અર્ધ્યપ્રદાન અને દશ ગાયત્રીમંત્રનો જપ એ અવશ્ય કરવાં જોઇએ.

ॐ

॥ श्रीसद्गुरुर्विजयतेतमाम् ॥

॥ श्रीयजुर्वेदीय संध्यादि नित्यकर्म ॥

પ્રાત કાલમા ઊઠી પોતાના ઇષ્ટદેવનુ ધ્યાન તથા પોતાના શ્રીગુરુએ ઉપદેશ કરેલા ઇષ્ટમત્રનો યથાશક્તિ જપ કરી, પૃથ્વીની ક્ષમા માગી, શય્યામાથી નીચે ઊતરી, ગુરુજનોને વદન કરી, પશ્ચાત્ આખો ધોઈ, કોગળા કરી, આચમન લઇ, મલમૂત્રનો ત્યાગ કરવા જવુ, પછી યથાવિધિ હાથપગાદિ ધોઈ, કોગળા કરી યોગ્ય વૃક્ષનુ બાર કિવા દશ આગળ લાબુ અને ટચલી આગળીજેવુ જાડુ, સરલ ને છાલવાળુ દાતણુ એક સ્થલે બેસીને કરવુ પછી ઘેર સ્નાન કરવુ હોય તો તે નીચે પ્રમાણે કરવુ

॥ उष्णोदकस्नानविधि ॥

ઘરે ઉષ્ણજલવડે* સ્નાન કરવુ ગૃહસ્થે બનતાસુધી ઘેર ટાઢા જલવડે સ્નાન કરવુ નહિ પાત્રમા તીર્થભાવનાએ થોડુ ટાઢુ જલ રેડી તે ઉપર ઉષ્ણુ જલ નાખવુ પશ્ચાત્ પૂર્વાભિમુખે કિંવા ઉત્તરાભિમુખે બેસી, આચમન લઈ, સકલ્પ કરવો પછી ॐ शं नो देवीरभिष्टय आपो

---

* મરણુ, પુત્રાદિકનો જન્મકાલ સક્રાતિ, શ્રાદ્ધદિવસ, પોતાનો જન્મદિવસ અને સ્પર્શને અયોગ્ય એવી વસ્તુનો કિંવા પ્રાણીનો સ્પર્શ એ નિમિત્ત હોય તો ગૃહસ્થે ઉષ્ણુ જલે સ્નાન કરવુ નહિ, પણુ શીતલ જલે સ્નાન કરવુ

भवन्तु पीतये । श योरभिस्रवन्तु न ॥ ॐ आपः पुनतु०[1] **ॐ द्रुपदादिव०**[2] ને **ॐ आपो हि ष्ठा मयो०**[3] એ મત્રોવડે ને જલ અભિમત્રી ગગાદિ તીર્થોનુ સ્મરણ કરી સ્નાન કરવુ ઘરે સ્નાન કરવામા આચમન, અઘમર્ષણ અને તર્પણ કરવા નહિ સ્નાન કર્યા પછી આચમન ને માર્જન કિવા આચમન એ કરવા એ રીતે સ્નાન કરી, સૂકાયેલુ પવિત્ર વસ્ત્ર પહેરી, સ્નાનસમયે પહેરેલુ ભીનુ વસ્ત્ર નીચે નહિ પડવા દેતા ઢીચણની ઉપરથી ઊતારવુ નીચોવેલુ તે વસ્ત્ર કર્મ-કાલે ખભાઉપર ધરવુ નહિ જ્યારે પુરુષ અશુચિ હોય ત્યારે તેણે મૌન પૂર્વક સ્નાન કરી, પછી આચમન કરી, પુન વિધિપૂર્વક સ્નાન કરવુ

॥ गौणस्नान ॥

ॐ आपो हि ष्ठा[4] ઇત્યાદિ મત્રવડે અગને પ્રોક્ષણ કરવુ તે મત્રસ્નાન, દશ ગાયત્રીમત્રથી જલ મત્રી તે જલથી અગને પ્રોક્ષણ કરવુ તે ગાયત્રીસ્નાન, ભસ્મથી સ્નાન કરવુ (શરીરના ભાગોને થોડી થોડી ભસ્મ લગાડવી) તે આગ્નેયસ્નાન, વસ્ત્ર પલાળી તેવડે શરીરને લુછવુ તે કાપિલસ્નાન, મૃત્તિકાથી સ્નાન કરવુ તે પાર્થિવસ્નાન ને આત્મચિંતન કરવુ તે માનસસ્નાન ગણાય છે એમાનુ જે ગૌણસ્નાન કરવુ હોય તેનો સકલ્પ કરીને તે ગૌણસ્નાન કરવુ પ્રત્યેક સ્નાનને અતે ધોયેલુ વસ્ત્ર પહેરી, ધોયેલુ ઉપવસ્ત્ર ધારણ કરવુ ગૌણસ્નાન કરવાથી જપ તથા સધ્યા ઇત્યાદિ કરી શકાય છે, પરતુ તેવા સ્નાનથી શ્રાદ્ધકર્મ તથા દેવપૂજા ઇત્યાદિ કરી શકાતા નથી આ સ્નાનો શરીર

---

૧ આ મત્ર માધ્યાહ્નસધ્યામા પૂરો આપેલો છે, પૃષ્ઠ ૧૬ મુ જુઓ
૨ આ મત્ર પ્રાત સધ્યામા પૂરો આપેલો છે, પૃષ્ઠ ૧૨ મુ જુઓ
૩–૪ આ મત્ર પ્રાત સધ્યામા પૃષ્ઠ ૧૧ મે જુઓ

સ્વસ્થ ન હોય તે પ્રસંગમાંજ કરવાના છે શરીર સ્વસ્થ હોય છતાં ગૌણુસ્નાન કરી સંધ્યાદિ નિત્યકર્મ કરવું એ યોગ્ય નથી

॥ भस्मनां त्रिपुण्ड्रनो विधि ॥

સ્નાન કરી રહ્યા પછી તેના અંતમાં, અને સંધ્યા, જપ, હોમ વૈશ્વદેવ, દેવપૂજન, યજ્ઞ, શ્રાદ્ધ, દાન તથા સ્વાધ્યાયના આરંભમાં અવશ્ય ભસ્મના ત્રિપુણ્ડ્ર કરવા જોઇએ, વા હોવા જોઇએ ડાબા હાથમાં થોડી ભસ્મ લઈ, તેપર જમણો હાથ રાખી, સંપુટ કરી, ॐ अग्निरिति भस्म, वायुरिति भस्म, जलमिति भस्म, स्थलमिति भस्म, व्योमेति भस्म, सर्वं ह वा इदं भस्म, मन एतानि चक्षूंषि भस्मानि ॥ એ મંત્રવડે તે ભસ્મને મંત્રી તેમાં ॐ आपो ज्योती रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् ॥ એ મંત્રવડે થોડું જલ નાખી પછી બંને હાથની વચલી ત્રણ આંગળીઓવડે તે ભસ્મને ॐ त्र्यंबकं यजामहे सुगंधिं पुष्टिवर्धनम् । उर्वारुकमिव बंधनान्मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतात् ॥ એ મંત્ર બોલી મસળવી પછી તે શ્રીસૂર્યને પ્રદક્ષિણ કરી તે ભસ્મવડે લલાટ, કંઠ, હૃદય, ખભા, બાહુઓના સંધિઓ, પડખાં, નાભિ, પાંસળી અને શિર એ સ્થાનકે ॐ नमः शिवाय ॥ એ મંત્રથી ત્રિપુણ્ડ્ર (ત્રણ આડી રેખાઓ) કરવા

॥ अथ संध्याप्रयोगः ॥

॥ अथ प्रातःसंध्या ॥

બહાર જલાશયમાં ટાઢે પાણીએ કે ઘેર ઉષ્ણ પાણીએ વિધિપૂર્વક સ્નાન કરી રહ્યા પછી પવિત્ર વસ્ત્ર પહેરી, ડાબા ખભાપર બીજું

પવિત્ર ઉપવસ્ત્ર રાખી, પવિત્ર સ્થલે પવિત્ર આસનપર[1] પૂર્વાભિમુખે સ્વસ્તિકાદિ આસનથી બેસવુ આગળ બે તરભાણી, પવિત્ર જલથી[2] ભરેલુ પચપાત્ર, આચમની, અર્ઘાઉ તથા અર્ઘ્યપ્રદાન કરવાના જલનુ પાત્ર[3] એ રાખવા પછી સ્વસ્થ થઇ ભસ્મના (વિભૂતિના) શરીરના લલાટાદિ ભાગપર વિધિપૂર્વક ત્રિપુણ્ડ્ર કરવા પછી હાથ ધોઇ જમણા હાથની હથેળીમા એક માષાભાર સોનાની ગોળી ડુબે એટલુ જલ લઇ તે હાથનો અગૂઠો તથા ટચલી આગળીને પૃથક્ રાખી, તે હાથને ડાબા હાથની તર્જની આગળી ચત્તી અડાડી રાખી, આચમન[4] કરી. તે હથેળીને ધોઇ નાખવી આચમન લઇ રહ્યા પછી પ્રત્યેક સમયે તે હથેળી ધોવાની છે એ સ્મરણમા રાખવુ પછી નીચે લખેલો ગાયત્રી-મત્ર બોલી શિખા બાધવી —

---

૧ દર્ભનુ, મૃગચર્મનુ, વ્યાઘ્રચર્મનુ કે ઊનનું બનાવેલુ આસન સધ્યાવદનના કામમા લેવુ કેવલ ઊઘાડી ભૂમિપર કે લાકડાના ઊઘાડા આસનપર કે સૂત્રાઉ વસ્ત્રપર બેસી સધ્યાવદન કરવુ નહિ

૨ એ પાણી ફીણવાળુ, પરપોટાવાળુ, ઊનુ, ખારૂ કિંવા ડોળુ ન જોઇએ ડોળુ જલ હોય તો તેને નિર્મલ કરી ઉપયોગમા લેવુ ઊનું જલ શુદ્ધ હોય ને તે વિના બીજુ ટાઢુ જલ અપ્રાપ્ય હોય તો તેને ટાઢુ પાડી કામમા લેવુ જે દેશનુ પાણી ભૂમિના દોષને લીધે ખારાશવાળુ હોય તે દેશમા તેવા જલને દશ ગાયત્રીમત્રથી અભિમત્રી ઉપયોગમા લેવુ

૩ એ પાત્રો તાબાના, રૂપાના કિંવા સોનાના હોવા જોઇએ

૪ આચમન કરતી વેલા હસવુ કે બોલવુ નહિ, તેમજ આડુ-અવળુ જોવુ નહિ. પગમા કાઇ ન પહેરવુ, ગળામા વસ્ત્ર ન વીંટાળવુ, તેમજ માથે પણ વસ્ત્રાદિ કાઇ ન બાધવુ. આચમન જમણા હાથના અગુઠાના મૂલ આગળથી કરવુ

ॐ। भूर्भुवः स्वः ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् ॐ ॥[૫]

---

૫ ગાય+ત્રી=ગાયત્રી ગાનારને (યથાવિધિ જપ કરનારને) પાપથી તારે છે માટે તે મત્ર ગાયત્રી (ગાયત્રીછંદરૂપ મત્ર) કહેવાય છે

ૐ એ શબ્દ શ્રીઈશ્વરનો વાચક છે પ્રત્યેક વૈદિકમત્રના આરભમા તેનો ઉચ્ચાર કરવાની આવશ્યકતા છે **भू भुव स्व** એ ત્રણ વ્યાહૃતિઓ છે વેદમાથી સારરૂપે ગ્રહણ કરેલ તે વ્યાહૃતિ કહેવાય છે એ ત્રણ વ્યાહૃતિઓ અહિ સૂર્યના તેજના (ભર્ગના) વિશેષણરૂપે વપરાયેલી છે સૂર્યનુ એ તેજ પૃથ્વી, અતરિક્ષ અને સ્વર્ગમા વ્યાપેલુ છે એ તેનો ભાવાર્થ છે આઠ આઠ અક્ષરનુ એક ચરણ એવા ત્રણ ચરણ મળીને ગાયત્રી થાય છે માટે તેને ત્રિપદા પણ કહે છે પહેલા ચરણમા **ण्य** છે તેનુ **णिय** ગણવાથી **तत्स**થી **दयात्** સુધીના ૨૪ અક્ષરો થાય છે, તે આ પ્રમાણે —

१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३	१४	१५	१६
त	**त्स**	**वि**	**तु**	**र्व**	**रे**	**णि**	**यं,**	**भ**	**र्गो**	**दे**	**व**	**स्य**	**धी**	**म**	**हि,**

१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४
धि	**यो**	**यो**	**नः**	**प्र**	**चो**	**द**	**यात् ॥**

શબ્દાર્થ—સઘળા પદાર્થોને ઉત્પન્ન કરનાર [તથા] પ્રકાશવાળા [એવા જે સૂર્ય] તેના ઉત્તમ તેજનુ [અમે] ધ્યાન કરીએ છીએ, જે [તેજ] અમારી બુદ્ધિને [ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષમા] પ્રેરે છે,-જે અમારી બુદ્ધિને એ ચારે પુરુષાર્થોમા યથાયોગ્ય વિજય મેળવી શકાય એવુ સામર્થ્ય આપે છે

તત્ત્વપદના અભેદરૂપે પણ શ્રીશાંકરભાષ્યમા આ મત્રનો અર્થ કરેલો છે, તેમાટે શ્રીસુબોધકલ્પલતા જુઓ

પછી ૐ भूः पुनातु એ મંત્ર બોલી પહેલું, ૐ भुवः पुनातु એ મંત્ર બોલી બીજુ, અને ૐ स्वः पुनातु એ મંત્ર બોલી ત્રીજુ એમ ત્રણ આચમન લેવાં

ત્યારપછી લખવામાં આવે છે તે મંત્ર બોલી પોતાના માથાપર માર્જન કરવું,—જમણા હાથના આંગળાઓદ્વારા વા દર્ભદ્વારા માથાઉપર થોડું જલ છાંટવું –

ૐ । अपवित्रः पवित्रो वा, सर्वावस्थां गतोऽपि वा ।
यः स्मरेत्पुंडरीकाक्षं, स बाह्याभ्यंतरः शुचिः ॥ १ ॥

એના ઋષિ વામદેવ, દેવતા વિષ્ણુ ને છંદ અનુષ્ટુપ્ છે કોઇ ગ્રંથોમાં અનુષ્ટુપ્‌ને સ્થલે સુતલ એવા નામનો છંદ પણ કહ્યો છે બાહ્યાભ્યંતરની પવિત્રતા કરવામાં તેનો ઉપયોગ છે

માર્જન થઇ રહ્યા પછી નીચે લખેલો મંત્ર બોલી પોતાના આસનને માર્જન કરવું —

ૐ । पृथ्वि त्वया धृता लोका, देवि त्वं विष्णुना धृता ।
त्वं च धारय मां देवि, पवित्रं कुरु चासनम् ॥ २ ॥

એના મેરુપૃષ્ઠ ઋષિ, કૂર્મ દેવતા ને અનુષ્ટુપ છંદ છે આસન-શુદ્ધિ એટલે આસનની પવિત્રતા કરવામાં તેનો ઉપયોગ છે

ત્યારપછી બે આચમન લઇ ત્રણ પ્રાણાયામ કરવા પ્રાણાયામનો સામાન્ય વિધિ નીચે પ્રમાણે છે —

આંખો બંધ રાખી, મૌન ધારણ કરી, ડાબા નસકોરાદ્વારા થોડો રેચક કરી, પછી જમણા હાથની અનામિકા તથા ટચલી આંગળીથી નાકનું ડાબું છિદ્ર દબાવી, જમણા છિદ્રદ્વારા બહારના અમૃતમય વાયુનું યથાશક્તિ આકર્ષણ કરવું એ સમયે ગુદાને સંકોચવી. પછી અંગૂઠાવડે નાકનું જમણું છિદ્ર પણ રોકી દેવું, અને ડોકને નીચી નમાવી નીચેના મંત્રનું મનમાં ત્રણ વાર સ્મરણ કરતાં સુધી તે પૂરેલા પવનને રોકી

રાખવો પછી ડોકને પૂર્વવત્ ઉંચી કરી નાભિને યથાશક્તિ બરડાભણી ખેંચી ડાબા છિદ્રઉપરથી અનામિકા તથા ટચલી આગળી ઉપાડી લઇ તે વાટે અંતરના પવનને ધીરે ધીરે બહાર કાઢવો આ એક પ્રાણાયામ થયો આવા ત્રણ પ્રાણાયામ કરવાના છે —

ॐ भूः ॐ भुवः ॐ स्वः ॐ महः ॐ जनः ॐ तपः ॐ सत्यं ॐ तत्सवितुर्वरेण्य भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् ।।ॐ आपो ज्योती रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम्[१]।।

પછી નીચે બતાવેલી રીત સંધ્યોપાસનાનો સંકલ્પ કરવો —

---

૧ ૐકાર એટલે પ્રણવના પરબ્રહ્મ ઋષિ, પરમાત્મા દેવતા ને દેવીગાયત્રી છંદ છે વિશ્વામિત્ર, જમદગ્નિ, ભરદ્વાજ, ગૌતમ, અત્રિ, વસિષ્ઠ ને કશ્યપ એ સાત, સાત વ્યાહૃતિના ઋષિઓ છે, અગ્નિ, વાયુ, આદિત્ય, બૃહસ્પતિ, વરુણ, ઇંદ્ર ને વિશ્વેદેવા એ સાત સાત વ્યાહૃતિના દેવો છે, અને ગાયત્રી, ઉષ્ણિક્, અનુષ્ટુપ્, બૃહતી, પંક્તિ, ત્રિષ્ટુપ્ ને જગતી એ સાત, સાત વ્યાહૃતિના છંદો છે ગાયત્રીમંત્રના વિશ્વામિત્ર ઋષિ, સવિતા દેવતા ને ગાયત્રી છંદ છે ગાયત્રીના શિરના પ્રજાપતિ ઋષિ, બ્રહ્મા, અગ્નિ, વાયુ ને આદિત્ય દેવતા ને યજુષ્ છંદ છે, એ બધા મંત્રનો પ્રાણાયામમા ઉપયોગ છે.

ગાયત્રીની આગળ જે સાત વ્યાહૃતિ છે તે સૂર્યના તેજના વિશેષણરૂપે છે સૂર્યનું ઉપાસના કરવાયોગ્ય તે તેજ (ભર્ગ) તે કહેલા સાતે લોકમા સાત કિરણોવડે વ્યાપીને રહેલુ છે એ તેનો ભાવાર્થ છે.

ગાયત્રીનો શિરોભાગ પણ સૂર્યના તેજના વિશેષણરૂપ છે. તેનો અર્થ આ પ્રમાણે છે –[વળી એ તેજ] જલરૂપ, જ્યોતીરૂપ, રસરૂપ, અમૃતરૂપ, વ્યાપકરૂપ, ઉપજાવનાર, રક્ષણ કરનાર, લય કરનાર તથા ૐકારરૂપ છે.

अत्राद्य महामांगल्यप्रदे अमुकमासे[7] अमुकपक्षे[8] अमुकतिथौ[9] अमुकवासरे[10] यथावर्तमाननक्षत्रयोगकरणलग्नमुहूर्तसमवाये एवंग्रहगणविशिष्टाया शुभपुण्यातिथौ ममोपात्तदुरितक्षयार्थं प्रातःसंध्योपासनमह करिष्ये ॥

પછી બને હાથ જોડી રાખી નીચેના મત્રોદ્વારા ગાયત્રીનુ આવાહન કરવુ —

ॐ । गायत्रीं त्र्यक्षरा बालां, साक्षसूत्रकमंडलुम् ।
रक्तवस्त्रा चतुर्वक्त्रा, हंसवाहनसस्थिताम् ॥ १ ॥

---

૭ અહિ જે માસ હોય તે કહેવો —જેમ **कार्तिकमासे, मार्गशीर्षमासे, पौषमासे, माघमासे, फाल्गुनमासे, चैत्रमासे, वैशाखमासे, ज्येष्ठमासे, आषाढमासे, श्रावणमासे, भाद्रपदमासे, आश्विनमासे, अधिकमासे**

૮ અહિં બેમાનુ જે પખવાડીયુ હોય તે કહેવુ —જેમ **शुक्लपक्षे, कृष्णपक्षे**

૯ અહિ જે તિથિ હોય તે કહેવી —જેમ **प्रतिपत्तिथौ, द्वितीयायां तिथौ, तृतीयाया तिथौ, चतुर्थ्यां तिथौ, पचम्यां तिथौ, षष्ठ्या तिथौ सप्तम्यां तिथौ, अष्टम्यां तिथौ, नवम्यां तिथौ, दशम्या तिथौ, एकादश्यां तिथौ, द्वादश्यां तिथौ, त्रयोदश्यां तिथौ, चतुर्दश्या तिथौ, पौर्णमास्यां तिथौ, अमावास्यां तिथौ**

૧૦ અહિં જે વાર હોય તે બોલવો —જેમ **रविवासरे, सोमवासरे, भौमवासरे, बुधवासरे, गुरुवासरे, भृगुवासरे, शनिवासरे.**

ब्रह्माणी ब्रह्मदैवत्यां, ब्रह्मलोकनिवासिनीम् ।
आवाहयाम्यहं देवीमायाती सूर्यमंडलात् ॥ २ ॥
आगच्छ वरदे देवि, त्र्यक्षरे ब्रह्मवादिनि ।
गायत्रि छंदसां मातर्, ब्रह्मयोनि नमोऽस्तु ते ॥ ३ ॥

એ પ્રમાણે આવાહન કર્યા પછી નીચેના મંત્રો બોલી પોતાના મસ્તકપર માર્જન કરવું –

ॐ आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्ज्जे दधातन । महेरणाय चक्षसे ॥ १ ॥ ॐ यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः । उशतीरिव मातरः ॥२॥ ॐ तस्मा अरङ्गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ । आपो जनयथा च नः ॥ ३ ॥

એના આંબરીષ સિંધુદ્રીપ ઋષિ, જલ દેવતા ને ગાયત્રી છંદ છે. માથાઉપર માર્જન કરવામા તેનો ઉપયોગ છે માર્જન પ્રત્યેક ચરણને અંતે કિંવા મંત્રને અંતે કરવું જોઈએ

પછી નીચેનો મંત્ર બોલી આચમન લેવું –

ॐ सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः पापेभ्यो रक्षंताम्, यद्रात्र्या पापमकार्षम्, मनसा वाचा हस्ताभ्याम्, पद्भ्यामुदरेण शिश्ना, रात्रिस्तदवलुंपतु, यत्किंच दुरितं मयि इदमहं माममृतयोनौ, सूर्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ॥

એના નારાયણ ઋષિ, સૂર્ય દેવતા ને અનુષ્ટુપ છંદ છે, અને મંત્રાચમન લેવામા તેનો ઉપયોગ છે

એ પ્રમાણે આચમન કરી રહ્યા પછી જમણી હથેળીમા જલ રાખી, ડાબા હાથના અગૂઠાવડે નાકનુ ડાબુ છિદ્ર દબાવી રાખી જમણી હથેળીને નાકના જમણા છિદ્રની આગળ રાખી, નીચેનો મત્ર મનમા બોલી, તે જલપર તે છિદ્રદ્વારા રેચક કરવો પછી તે જલને જોયા વિના ડાબી બાજુએ શીઘ્ર ફેંકી દેવુ, ને તે જલમા નીકળેલા પાપપુરુષના સહસ્ર કડકા થઈ ગયા એવી ભાવના કરવી —

ॐ द्रुपदादिव मुमुचानः, स्विन्नः स्नातो मलादिव ।
पूत पवित्रेणेवाज्यमापः शुंधन्तु मैनसः ॥ १ ॥

ઉપરના મત્રના કોકિલરાજપુત્ર ઋષિ, જલ દેવતા ને અનુષ્ટુપ્ છદ છે, અને અઘમર્ષણ કરવામા તેનો ઉપયોગ છે

એવી રીતે અઘમર્ષણ કરી રહ્યા પછી હથેળી ધોઈ આચમન લેવુ ત્યારપછી સૂર્યના સામા ઊભા રહી, ખોબામા કિંવા અર્ઘીઆમા જલ લઈ, સપ્રણવ ત્રણ વ્યાહૃતિસહિત ગાયત્રીમત્રવડે શ્રીસૂર્યને ત્રણ અર્ઘ્ય આપવા જો અનુકૂલતા હોય તો તે અર્ઘ્ય ચદન, અક્ષત તથા પુષ્પસહિત આપવા જો દિવસ ઊગી ગયા પછી સધ્યા કરવામા આવે તો પ્રાયશ્ચિત્તનિમિત્ત પુષ્પસહિત એક ચોથો અર્ઘ્ય ઉપરની રીતે આપવો, અર્ઘ્ય આપતી વેલા તર્જની તથા અગૂઠાને અડવા દેવા નહિ ને ખોબાને ઉંચો લાવી સૂર્યને અર્પણ કરતા હોઈએ તેમ બીજી તરભાણીમા થોડુ જલ નાખી તેમા કે બીજી પવિત્ર જગાએ તે જલ રેડવુ

પછી ॐ। **असावादित्यो ब्रह्म** એ મત્ર બોલી પોતાના આસનને પ્રદક્ષિણા કરીને, અથવા જમણા હાથમા જલ લઈ બેઠા

બેઠા પ્રદક્ષિણાની રીતે તે હાથ ફેરવીને જલ છાટવુ ત્યારપછી આચમન લઇ એક પ્રાણાયામ કરવો પછી બંને પગના ફણાપર ઊભા રહી, હાથ જોડીને અથવા બને હાથ ઉંચા કરી બને કરતલો શ્રીસૂર્યસામા રાખીને નીચેના ચાર મંત્રોદ્વારા શ્રીસૂર્યનુ ઉપસ્થાન કરવુ એ મંત્રોમાના પહેલા બે મંત્રના પ્રસ્કણ્વ, ત્રીજાના અંગિરાના પુત્ર કુત્સ ને ચોથાના દધ્યઙ્ અથર્વણના પુત્ર એ ઋષિઓ છે, એ મંત્રોના દેવ સૂર્ય છે, અને અનુષ્ટુપ્, ગાયત્રી, ત્રિષ્ટુપ્ ને ઉષ્ણિક્ એ તેના છંદો છે સૂર્યનુ ઉપસ્થાન કરવામા તેનો ઉપયોગ છે —

ॐ । उद्वयं तमसस्परि स्वः पश्यन्त उत्तरम् । देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम् ॥ १ ॥ ॐ । उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥२ ॥ ॐ चित्रं देवाना-मुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः । आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥ ३ ॥ ॐ तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत् । पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः शतं शृणुयाम शरदः शतं प्रब्रवाम शरदः शतमदीनाः स्याम शरदः शतं भूयश्च शरदः शतात् ॥ ४ ॥

ઉપસ્થાન કરી રહ્યા પછી ઊભા રહીને સ્થિરચિત્તે દશ, અઠ્ઠાવીશ, એક સો આઠ કે એક સહસ્ર આઠ ગાયત્રીમંત્રનો જપ અર્થની ભાવનાપૂર્વક કરવો જપ કરમાલાથી કિંવા રુદ્રાક્ષની માલાથી હાથને નાભિપર રાખી તેપર વસ્ત્ર ઢાકી કરવાનો છે અનામિકાનો વચલો વેઢો, પછી તેનો પહેલો વેઢો, પછી ટચલીનો પહેલો, બીજો ને ત્રીજો વેઢો, પછી અનામિકા ને મધ્યમાના ઉપલ્યા વઢા ને પશ્ચાત્

તર્જનીનો ત્રીજો બીજો ને પહેલો વેઢો મળીને કરમાલા થાય છે મધ્યમાનો પહેલો તથા બીજો વેઢો એ કરમાલાનો સુમેરુ ગણાય છે જપ કરતી વેલા આડુઅવળુ તથા ઉંચુનીચુ જોવુ નહિ, હસવુ નહિ, તેમ કોઈની સાથે ભાષણુ પણુ ન કરવુ

જપાતે નીચેનો મત્ર બોલી ગાયત્રીનુ વિસર્જન કરવુ વિસર્જનનો મત્ર બોલતી વેલા બને કરતલો સૂર્યસામા રાખવા -

ॐ । उत्तमे शिखरे जाता, भूम्या पर्वतमूर्धानि ।
ब्राह्मणेभ्योऽभ्यनुज्ञाता, गच्छ देवि यथासुखम् ॥ १ ॥

પછી દેહાભિમાનની નિવૃત્તિમાટે ગુરુ, દેવ અને બ્રાહ્મણુને બને હાથ જોડી, તેમનો પૃથ્વીને સ્પર્શ થાય એવી રીતે તેમને રાખી, નમસ્કાર[11] કરવા ત્યારપછી બે આચમન લેવા

---

૧૧ આચાર્યના સ્વરૂપની ભાવના કરી જોડેલા હાથથી તેમને નમસ્કાર કરવા, અને પછી જોડેલા હાથ પ્રદક્ષિણાની રીતે માથાની આસપાસ ફેરવી નીચેનો મત્ર બોલી સૂર્ય તથા અગ્નિ આદિ દેવોને અને બ્રાહ્મણોને નમસ્કાર કર્યાંની નમન કરી ભાવના કરવી —

ॐ । आसत्यलोकात्पातालादालोकालोकपर्वतात् ।
ये संति ब्राह्मणा देवास्तेभ्यो नित्यं नमो नमः ॥ १ ॥

નમસ્કાર કરવાનો પ્રાચીન શિષ્ટાચાર તો આ પ્રમાણે છે —

આચાર્યાદિને ઉપસગ્રહણુ કરવુ પોતાના ગોત્રપ્રવરાદિ બોલી પોતાના જમણા અને ડાબા કાનને ક્રમથી ડાબે અને જમણે હાથે સ્પર્શ કરી પછી આચાર્ય સમીપ હોય તો આચાર્યના જમણા પગને જમણે હાથે

પછી अनेन प्रातःसंध्याख्येन कर्मणा भगवान् श्रीपरमेश्वरः प्रीयतां न मम ॥ એમ બોલી પ્રાતઃસંધ્યાની સમાપ્તિ કરવી.

॥ इति प्रातःसंध्या ॥

॥ अथ माध्याह्नसंध्या ॥

પ્રાતઃસંધ્યાના કરતાં માધ્યાહ્નસંધ્યામાં જે વિશેષ છે તે દર્શાવવામાં આવે છે —

સંકલ્પમાં माध्याह्नसंध्योपासनमहं करिष्ये એમ કહેવું. આવાહન નીચેના મંત્રોદ્વારા કરવું —

ॐ । सावित्रीं युवतीं शुक्लां, शुक्लवस्त्रां त्रिलोचनाम् ।
त्रिशूलिनीं वृषारूढां, यजुर्वेदेन संस्थिताम् ॥ १ ॥

અને તેમના ડાબા પગને ડાબે હાથે સ્પર્શ કરીને મસ્તક નમાવવું તે ઉપસંગ્રહણ કહેવાય છે. ગોત્રપ્રવરાદિનું નીચેની રીતે ઉચ્ચારણ કરવું. આચાર્યવિનાના દેવાદિને માત્ર નમનજ કરવું.

अमुकगोत्रोत्पन्नोऽहं अमुकप्रवरान्वितोऽहं शुक्लयजुर्वेदांतर्गत अमुकशाखाध्यायी अमुकशर्मा (वर्मा वा गुप्तोऽ) हं भो आचार्य त्वां अभिवादयामि । भो वैश्वानर त्वां अभिवादयामि । भोः सूर्याचंद्रमसौ युवां अभिवादयामि । भो याज्ञवल्क्य त्वां अभिवादयामि । भो ईश्वर त्वां अभिवादयामि ॥

रुद्राणीं रुद्रदैवत्यां, रुद्रलोकनिवासिनीम् ।
सावित्रि छंदसा माता, रुद्रयोनि नमोऽस्तु ते ॥ २ ॥

મન્ત્રાચમન નીચેના મન્ત્રોદ્વારા લેવુ —

ॐ । आपः पुनन्तु पृथिवी, पृथिवी पूता पुनातु माम् ।
पुनन्तु ब्रह्मणस्पतिर्, ब्रह्म पूता पुनातु माम् ॥ १ ॥
यदुच्छिष्टमभोज्यं च, यद्वा दुश्चरितं मम ।
सर्वं पुनन्तु मामापोऽसता च प्रतिग्रहं स्वाहा ॥ २ ॥

એ મન્ત્રોના નારાયણ ઋષિ, જલ દેવતા ને ગાયત્રી છંદ છે

ગાયત્રીમન્ત્રવડે શ્રીસૂર્યને એક અર્ઘ્ય ઉંચે ઊછાળીને આપવો ગાયત્રીમન્ત્રનો જપ હૃદયની આગળ હાથ રાખી તેપર વસ્ત્ર ઢાકીને કરવો

ગાયત્રીનુ વિસર્જન નીચેના મન્ત્રથી કરવુ —

ॐ उत्तमे शिखरे जाता, भूम्या पर्वतमूर्धनि ।
रुद्रयोनि समुत्पन्ना, गच्छ देवि यथासुखम् ॥ १ ॥

સમાપ્તિમા अनेन माध्याह्नसंध्याख्येन ઇત્યાદિ કહેવુ

બાકીનુ બીજુ બધુ પ્રાત સધ્યા પ્રમાણે કરવુ

॥ इति माध्याह्नसंध्या ॥

॥ अथ सायंसंध्या ॥

પ્રાત સધ્યાના કરતા સાયસધ્યામા જે વિશેષ છે તે દર્શાવવામા આવે છે —

સાયસધ્યા પશ્ચિમાભિમુખે બેસીને કરવી, ગાયત્રીજપ પણ તેજ દિશાભણી મુખ રાખીને બેસીને કરવો

સકલ્પમા सायसध्योपासनमह करिष्ये એમ કહેવુ

આવાહન નીચેના મત્રોવડે કરવુ —

ॐ । वृद्धां सरस्वती कृष्णां, पीतवस्त्रां चतुर्भुजाम् ।
शखचक्रगदापद्महस्तां गरुडवाहिनीम् ॥
बदर्याश्रममावासामायातीं सूर्यमंडलात् ॥ १ ॥
आगच्छ वरदे देवि, त्र्यक्षरे विष्णुवादिनि ।
भारति छंदसां मातर्, विष्णुयोनि नमोऽस्तु ते ॥ २ ॥

મત્રાચમન નીચેનો મત્ર બોલીને લેવુ —

ॐ अग्निश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः, पापेभ्यो रक्षंताम्, यदह्ना पापमकार्षम्, मनसा वाचा हस्ताभ्याम् पद्भ्यामुदरेण शिश्ना, अहस्तदवलुंपतु, यत्किच दुरितं मयि, इदमह माममृतयोनौ, सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ॥

એ મત્રના નારાયણ ઋષિ, અગ્નિ દેવતા ને પ્રકૃતિ છદ છે, અને આચમન લેવામા તેનો ઉપયોગ છે

ગાયત્રીજપ બેસીને નાસિકાગ્રપાસે હાથ રાખી તેપર વસ્ત્ર ઢાકીને કરવો

ગાયત્રીનુ વિસર્જન નીચેનો મત્ર બોલીને કરવુ —

ॐ उत्तमे शिखरे जाता, भूम्यां पर्वतमूर्धनि ।
विष्णुयोनि समुत्पन्ना, गच्छ देवि यथासुखम् ॥ १ ॥

સમાપ્તિમા अनेन सायंसध्याख्येन ઇત્યાદિ કહેવુ

બાકીનો ભાગ પ્રાત સંધ્યાપ્રમાણે કરવો

પ્રત્યેક સમય સંધ્યા કરી રહ્યા પછી શિખા છોડી નાખવાની આવશ્યકતા નથી, કદી છોડવી તો પાછી તે વેલાસર બાંધી લેવી

॥ इति सायंसंध्या[१२] ॥

॥ इति संध्याप्रयोगः ॥

॥ सूतकमा संध्या करवानो विधि ॥

પ્રાણાયામ મંત્રરહિત કરવા આચમન મંત્રરહિત લેવુ ॐ **आपो हि ष्ठा** ઇત્યાદિ મંત્રો મનમા ભણીને માર્જન કરવુ ગાયત્રીમંત્ર સ્પષ્ટ બોલીને તેવડે શ્રીસૂર્યને અર્ધ્યપ્રદાન કરવુ **सूर्यश्च०** એ મંત્રથી આચમન ન કરવુ, તેમ ઉપસ્થાન પણ ન કરવુ દશ ગાયત્રીમંત્રનો માનસ જપ કરવો

॥ अथ ब्रह्मयज्ञविधिः ॥

પ્રાત કાલની કિંવા મધ્યાહ્નકાલની સંધ્યા કર્યા પછી અથવા વૈશ્વદેવમા કહેલે સ્થલે નિત્યપ્રતિ એક વારજ બ્રહ્મયજ્ઞ કરવો દર્ભાસનપર

---

૧૨ શ્રીકાત્યાયનઋષિને મતે સંધ્યામા આચમન, ત્રણ પ્રાણાયામ, શ્રીસૂર્યને અર્ધ્યપ્રદાન, શ્રીસૂર્યનુ ઉપસ્થાન ને યથાશક્તિ ગાયત્રીજપ એ કર્તવ્ય છે માટે જેમનાથી આ ગ્રંથમા કહ્યા પ્રમાણે સંધ્યા ન થઇ શકે તેમણે સંકલ્પ કર્યા પછી તે મુખ્ય અને અતિઅગત્યનો ભાગજ કરવો જેનાથી એ પ્રમાણે પણ ન બની શકે એવા પ્રમાદીએ તો અર્ધ્યપ્રદાન ને દશ ગાયત્રીનો જપ એ કરવા, પણ સંધ્યાનો કદીપણ લોપ ન કરવો પ્રત્યેક દ્વિજને સંધ્યા શામાટે કર્તવ્ય છે તે જાણવા ઇચ્છા થાય તો શ્રીસંધ્યારહસ્ય વાંચો

પૂર્વાભિમુખે બેસી, આચમન પ્રાણાયામ કરી, નીચે પ્રમાણે સંકલ્પ કરવો –

अत्राद्य महामांगल्यप्रदे अमुकमासे अमुकपक्षे अमुकतिथौ अमुकवासरे ॐ तत्सत्परमेश्वरप्रीत्यर्थं यथाशक्ति ब्रह्मयज्ञमहं करिष्ये ॥

પછી પ્રણવ અને ત્રણ વ્યાહૃતિસહિત ગાયત્રીનો એક વાર પાઠ કરી પશ્ચાત્ નીચેના મંત્રો ભણવા —

ॐ इषे त्वोर्जे त्वा वायव स्थ देवो वः सविता प्रार्पयतु श्रेष्ठतमाय कर्मण आप्यायध्वमघ्न्या इन्द्राय भागं प्रजावतीरनमीवा अयक्ष्मा मा वस्तेन ईशत माघशंसो ध्रुवा अस्मिन्गोपतौ स्यात बह्वीर्यजमानस्य पशून्पाहि ॥ १ ॥ ॐ हिरण्मयेन पात्रेण सत्यस्यापिहितं मुखम् । योऽसावादित्ये पुरुषः सोऽसावहम् । ॐ ३ म् खं ब्रह्म ॥ १७ ॥

પછી નીચે પ્રમાણે બોલી બ્રહ્મયજ્ઞની સમાપ્તિ કરવી —

अनेन ब्रह्मयज्ञाख्येन कर्मणा भगवान् श्रीपरमेश्वरः प्रीयतां न मम ॥

॥ इति ब्रह्मयज्ञविधिः ॥

॥ अथ तर्पणप्रयोगः ॥

તર્પણ પ્રાતઃકાલની સંધ્યા કર્યા પછી અથવા બ્રહ્મયજ્ઞ કર્યા પછી માત્ર એક વારજ કરવું

દર્ભાસનપર પૂર્વાભિમુખે બેસી, આચમનપ્રાણાયામ કરી, પછી નીચે પ્રમાણે સંકલ્પ કરવો —

अत्राद्य महामांगल्यप्रदे अमुकमासे अमुकपक्षे अमुकतिथौ अमुकवासरे ॐ तत्सत्परमेश्वरप्रीत्यर्थं देवऋषिमनुष्यपितृतर्पणमहं करिष्ये ॥

પછી નીચેના મંત્રો ભણી દેવ, ઋષિ તથા પિતૃઓને ઉદ્દેશી તલસહિત જલનો વા એકલા જલનો એક અંજલિ દેવો —

ॐ आब्रह्मस्तंबपर्यंतं देवर्षिपितृमानवाः । तृप्यंतु पितरः सर्वे मातृमातामहादयः ॥ १ ॥ अतीतकुलकोटीनां सप्तद्वीपनिवासिनाम् । आब्रह्मभुवनाल्लोकादिदमस्तु तिलोदकम् ॥२॥

એ અંજલિ દેવતીર્થથી એટલે આગળીઓના અગ્રોથી આપવો, ને અંજલિમાંનું જલ પવિત્ર ભૂમિપર વા તરભાણામાં નાખવું પછી નીચે પ્રમાણે અર્પણનું ઉચ્ચારણ કરી તર્પણની સમાપ્તિ કરવી.—

अनेन यथाशक्ति देवऋषिमनुष्यपितृतर्पणाख्येन कर्मणा पितृरूपी जनार्दनवासुदेवः प्रीयतां न मम ॥

॥ इति तर्पणप्रयोगः ॥

॥ अथ शिवपूजनविधिः ॥

ભસ્મના ત્રિપુંડ્ર અને રુદ્રાક્ષ ધારણ કરી, આચમનપ્રાણાયામ કરી, ॐ **श्रीमन् महागणाधिपतये नमः** ॥ એમ બોલી, પછી નીચે પ્રમાણે સંકલ્પ કરવો —

अत्राद्य महामांगल्यप्रदे अमुकमासे अमुकपक्षे अमुकतिथौ अमुकवासरे श्रीसदाशिवप्रीत्यर्थं अमुकशिवपूजनमहं करिष्ये॥

પછી પવિત્ર જલથી ભરેલા પૂજાના કલશની પૂજા કરી **શ્રીશંકરનું** ધ્યાન કરવું, ને તે જલમાંથી થોડા જલવડે પૂજાના સર્વ દ્રવ્યોને તથા સ્વશરીરને **आपो हि ष्ठा०** એ મંત્રથી પૂજા કરતા પહેલાં પ્રોક્ષણ કરવું.

પછી નીચે પ્રમાણે પૂજા આરંભવી —

ॐ नमः शिवाय स्नानं समर्पयामि ॥ ॐ नमः शिवाय गंधं समर्पयामि ॥ ॐ नमः शिवाय पुष्पाणि समर्पयामि ॥ ॐ नमः शिवाय धूपं समर्पयामि ॥ ॐ नमः शिवाय दीपं समर्पयामि ॥ ॐ नमः शिवाय नैवेद्यं समर्पयामि ॥

ઉપરના મંત્રોવડે તે ઉપચારો અર્પણ કરી પછી તેજ મંત્રથી પ્રદક્ષિણા તથા નમસ્કાર કરવા પછી તે પંચાક્ષરમંત્રનો દશ વાર કિંવા એક સો આઠ વાર જપ કરી પછી પ્રાર્થના કરવી, ને અંતે નીચે પ્રમાણે બોલી તે પૂજા સમાપ્ત કરવી —

अनेन पूजनेन श्रीसांबसदाशिवः प्रीयतां न मम ॥

॥ इति शिवपूजनविधिः ॥

॥ अथ वैश्वदेवप्रयोगः ॥

પવિત્ર ભૂમિપર સંમુખ કુંડ રાખી તેમાં જે અગ્નિપર પાક કર્યો હોય તે અગ્નિને સ્થાપન કરી, તથા તેની પાસે ઘીવાળો ભાત

તાંબાના પાત્રમાં રાખી, પૂર્વાભિમુખે બેસી, આચમનપ્રાણાયામ કરી, પછી નીચે પ્રમાણે સંકલ્પ કરવો —

अत्राद्य महामांगल्यप्रदे अमुकमासे अमुकपक्षे अमुकतिथौ अमुकवासरे श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं वैश्वदेवाख्यकर्माहं करिष्ये ॥

પછી કુંડમાંના **અગ્નિને** વાંસની ભુંગળીથી ફુંકી, પ્રજ્વલિત કરી, અગ્નિનું ધ્યાન તથા આવાહન કરી, તે અગ્નિનું ચંદનાદિવડે પૂજન કરવું પછી ॐ **अग्नये नमो नमः** ॥ એમ બોલી જમણા હાથમાં જલ લઇ કુંડની આસપાસ ઇશાનકોણથી ઇશાનકોણપર્યંત જલધારા કરવી, પછી લાવી રાખેલા ભાતનું ગાયત્રીમંત્રવડે પ્રોક્ષણ કરી તેવડે કુંડમાંના પ્રદીપ્ત અગ્નિમાં દેવતીર્થથી નીચેના મંત્રોવડે આહુતિઓ દેવી –

ॐ भूः स्वाहा । इदमग्नये न मम ॥ ॐ भुवः स्वाहा । इदं वायवे न मम ॥ ॐ स्वः स्वाहा । इदं सूर्याय न मम ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः स्वाहा । इदं प्रजापतये न मम ॥ ॐ अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा । इदमग्नये स्विष्टकृते न मम ॥ इति देवयज्ञः॥

પછી તે અગ્નિના પશ્ચિમભાગમાં ભૂમિપર જલથી એક વેંતનું મંડલ કરી તેપર પૂર્વાંગ્ર ત્રણ દર્ભો પાથરી તેપર નીચે પ્રમાણે બલિહરણ× કરવું

દક્ષિણભણી –૧ ॐ **धात्रे नमः । इदं धात्रे न मम ॥** ઉત્તરભણી –૨ ॐ **विधात्रे नमः । इदं विधात्रे न मम ॥** મધ્યમાં – ૩ ॐ **विश्वेभ्यो देवेभ्यो नमः । इदं वि० दे० न मम ॥** ૪ ॐ **विश्वेभ्यो भूतेभ्यो नमः । इदं वि० भू० न मम ॥** ઉત્તરભણી –૫ ॐ **भूतानां च पतये नमः । इदं भू० च प० न मम ॥ इति भूतयज्ञः ॥**

×આ બલિ દેવતીર્થથી મૂકવા બલિહરણપદ આ પ્રમાણે થાય છેઃ–

પછી ડાબો પગ વાળી, દક્ષિણભણી મુખ રાખી, અપસવ્ય થઇ, પિતૃતીર્થથી એટલે જમણા હાથના અગૂઠા ને તર્જનીના મધ્યભાગથી અવશિષ્ટ અન્નનો પિતૃબલિ દક્ષિણભણી નીચેના મત્રવડે મૂકવો —
૬ ૐ **पितृभ्य स्वधा । इद पितृभ्यो न मम ॥ इति पितृयज्ञ ॥**

પછી જનોઇને સવ્ય કરી અન્નરહિત થયેલા તે પાત્રમા થોડુ જલ નાખી તે પાત્ર ધોઇ તે જલ નીચેના મત્રથી વાયવ્યખૂણામા નાખવુ –
૭ ૐ **यक्ष्मैतत्ते निर्णेजनम् । इद यक्ष्मणे न मम ॥** પછી બ્રહ્મયજ્ઞ ન કર્યો હોય તો તે કરી, ઘરમા દેવપૂજા હોય તો મત્રપુષ્પપૂર્વક ઘૃતપક્વાન્નાદિ નૈવેદ્ય સમર્પણ કરવુ પશ્ચાત્ જનોઇને કઠમા કરી મનુષ્યતીર્થથી એટલે ટચલી આગળીના મૂલ આગળથી ઉત્તરભણી નીચેનો મત્ર બોની એક ગ્રાસ જેટલુ અન્ન મૂકવુ –૮ ૐ **हत ते सनकादिमनुष्येभ्य. । इद सनकादिमनुष्येभ्यो न मम ॥ इति मनुष्ययज्ञ ॥**

પછી ગાયને માટે તથા શ્વાનને માટે થોડુ થોડુ અન્ન કાઢી રાખવુ પશ્ચાત્ કુડમાથી વિભૂતિ લઇ તે લલાટ, કઠ, બે બાહુમૂલ ને હૃદય એ સ્થાને ધારણ કરી નીચેના મત્રથી અગ્નિનુ વિસર્જન કરવુ –

પૂર્વ

ઉત્તર		દક્ષિણ
	* २ ॐ विधात्रे नमः १ ॐ धात्रे नमः*	
	* ५ ॐ भूतानां च प०	
	*	
ઉત્તર	* ८ॐ हंत ते० ४ॐ वि०भू० ६ॐ पितृ०*	દક્ષિણ.
	*	
	* ७ ॐ यक्ष्मै० ३ ॐ वि० दे० नमः	

પશ્ચિમ

गच्छ गच्छ सुरश्रेष्ठ स्वस्थाने परमेश्वर ।
यत्र ब्रह्मादयो देवास्तत्र गच्छ हुताशन ॥ १ ॥

પછી નીચે પ્રમાણે બોલી તે કર્મ શ્રીપરમેશ્વરને અર્પણ કરવુ –

अनेन वैश्वदेवाख्येन कर्मणा श्रीपरमेश्वरः प्रीयतां न मम ॥

પછી કોઇ પૂજ્ય અતિથિ આવેલા હોય તો તેને ભોજન કરાવી પશ્ચાત્ ગૃહસ્થે કુટુંબસહિત ભોજન કરવુ

સૂચના—પિતા વૈશ્વદેવ કરતા હોય તો પિતાથી અવિભક્ત પુત્રે ગ્રામાતરમા પોતે રહેતો હોય તોપણ પૃથક્ વૈશ્વદેવ કરવો નહિ, માત્ર વ્યાહૃતિથી ત્રણ આહુતિ અગ્નિને આપવી, ને ગોગ્રાસ તથા શ્વાનભાગ કાઢવા

પિતા વૈશ્વદેવ ન કરતા હોય તો પિતાના પ્રતિનિધિરૂપે પુત્રે સમગ્ર વૈશ્વદેવ કરવો

॥ इति वैश्वदेवप्रयोगः ॥

॥ अथ भोजनविधिः ॥

જલથી કરેલા ચતુષ્કોણમડલપર ભોજનપાત્રો રાખી, તેમા ઘૃતાદિયુક્ત અન્ન પીરસાયા પછી જમણા હાથમા જલ લઈ ગાયત્રી-મન્ત્રવડે તે જલથી પીરસેલા અન્નનુ સપ્રોક્ષણ કરી તે પરમાત્માને અર્પણ કરવુ પછી દિવસે ॐ **सत्यं त्वर्तेन परिषिञ्चामि** એ મત્રવડે તથા રાત્રિએ ॐ **ऋतं त्वा सत्येन परिषिञ्चामि** એ મત્રવડે પાત્રની આસપાસ પક્તિનિવારણાર્થે પ્રદક્ષિણાની રીતે જલધારા કરવી

પછી જમણેથી ડાબીભણી જાય તેવી રીતે પાત્રસમુખ નાની જલધારા કરી તે ઠેકાણે જમણીભણીથી ડાબીભણી જાય એમ નીચે

પ્રમાણે બોલી ઘીવાળા ભાતના ત્રણ બલિ મૂકવા.– ૧ લો – ॐ **भूपतये स्वाहा नम** ॥ २ જો –ॐ **भुवनपतये स्वाहा नम** ॥ ૩ જો–ॐ **भूतानां पतये स्वाहा नम** ॥

પછી ॐ **अमृतोपस्तरणमसि स्वाहा** એ મત્રવડે જમણા હાથમા રાખેલા પાણીનુ આચમન કરવુ પછી ડાબા હાથવડે ભોજન–પાત્રને સ્પર્શ કરી, તથા મૌન ધારણ કરી, ॐ **प्राणाय स्वाहा**, ॐ **अपानाय स्वाहा**, ॐ **व्यानाय स्वाहा**, ॐ **समानाय स्वाहा**, ॐ **उदानाय स्वाहा** એવા પાચ મત્રોવડે, પ્રત્યેક મત્રે એક એમ પાચ આહુતિ ઘીવાળા અથવા દૂધવાળા ભાતની પ્રાણને આપવી પછી પાત્રપરથી ડાબો હાથ ઊપાડી લઇ, ધોઇ, જલનો સ્પર્શ તે હાથની અનામિકાવડે બન્ને નેત્રને કરવો ત્યારપછી રુચિપ્રમાણે જમવુ પાત્રનો સ્પર્શ તથા મૌન એ પ્રાણાહુતિસુધી આવશ્યક છે પછી રાખવા કે ન રાખવા તે સ્વેચ્છાપર છે ખૂણાઓભણી મુખ રાખી ભોજન ન કરવુ જમી રહ્યા પછી શેષ અન્નમાથી પાત્રની ડાબી બાજુએ એક ચિત્રાહુતિ મૂકવી પછી જમણા હાથમા પાણી લઈ ॐ **अमृतापिधानमसि स्वाहा** એ મત્રવડે ઉત્તર આપોશનનુ અર્ધું પાણી પી જઇ અર્ધું જે ઠેકાણે ચિત્રાહુતિ મૂકેલ છે તે ઠેકાણે પિતૃતીર્થની રીતે એટલે અગૂઠા ને તર્જનીના મધ્યભાગથી રેડવુ પછી હાથમુખ ધોઇ, સોળ કોગળા કરી, બે આચમન લેવા

બન્ને પ્રકારના આશૌચમા જમવાસમયનુ બલિદાન, પાચ પ્રાણા-હુતિ ને ડાબે હાથે પાત્રનો સ્પર્શ ઇત્યાદિ કહ્યા પ્રમાણે કરવા, તેમનો ત્યાગ ન કરવો

॥ इति भोजनाविधिः ॥

॥ अथ यज्ञोपवीतधारणप्रयोगः ॥

સૂતકનીતથા ગ્રહણની સમાપ્તિએ, ચાર માસે અથવા આકસ્મિક-રીતે ત્રુટી જાય ત્યારે કે એવે બીજે પ્રસગે નીચેના વિધિપ્રમાણે દ્વિજે નવુ જનોઇ ધારણ કરવુ જોઇએ

પૂર્વાભિમુખે કિંવા ઉત્તરાભિમુખે બેસી, યજ્ઞોપવીતનુ જલથી પ્રક્ષાલન કરી, પશ્ચાત્ આચમન લઈ, એક પ્રાણાયામ કરવો પછી હથેળીમા વા આચમનીમા જલ લઈ નીચે પ્રમાણે સ કલ્પ કરવો.-

अत्राद्य महामांगल्यप्रदे अमुकमासे अमुकपक्षे अमुकतिथौ अमुकवासरे मम श्रौतस्मार्तकर्मानुष्ठानसिद्ध्यर्थं नवीनयज्ञोपवीतधारणमहं करिष्ये ॥

પછી તે યજ્ઞોપવીત કરસપુટમા રાખી તેનુ દશ ગાયત્રીમન્ત્રવડે અભિમન્ત્રણ કરવુ

પછી બન્ને હાથના અગૂઠાતર્જની તથા કનિષ્ઠિકામધ્યમાની વચ્ચે જનોઇ રાખી, બન્ને હાથ ઉચા કરી ॐ **तच्चक्षुर्देवहित पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत् पश्येम०** એ મત્ર પૂરો બોલી તે જનોઈ શ્રીસૂર્યને દેખાડવુ પછી નીચેના મત્રો ભણવા -

ॐ । यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं, प्रजापतेर्यत्सहजं पुरस्तात् ।
आयुष्यमग्र्यं प्रतिमुञ्च शुभ्रं, यज्ञोपवीतं बलमस्तु तेजः ॥ १ ॥
ॐ यज्ञोपवीतमसि यज्ञस्य त्वा यज्ञोपवीतेनोपनह्यामि ॥ २ ॥

એ મત્રો બોલી, બન્ને હાથ નીચા કરી, ડાબા ખભાપર ડાબા હાથદ્વારા તે ધારણ કરવુ પછી આચમન લેવુ ગૃહસ્થ હોય તેણે તેવીજ રીતે બીજુ જનોઈ ધારણ કરવુ પશ્ચાત્ દશ ગાયત્રીમત્રનો જપ કરી પછી જૂનુ ઉપવીત ॐ **समुद्र गच्छ स्वाहा०** એ મત્ર

બોલીને કિવા एतावद्दिनपर्यंत ब्रह्म त्व धारित मया । जीर्णत्वा-त्वत्परित्यागो गच्छ सूत्र यथासुखम् ॥ એ મત્રનુ ઉચ્ચારણુ કરીને શિરોમાર્ગથી કાઢી નાખવુ, ને કરેલો જપ શ્રીસૂર્યભગવાનને નીચે પ્રમાણે બોલી અર્પણુ કરવો —

अनेन नवयज्ञोपवीतधारणार्थे कृतेन यथाशक्ति गायत्री-जपकर्मणा श्रीसवितादेवता प्रीयतां न मम ॥

॥ इति यज्ञोपवीतधारणप्रयोगः ॥

॥ अथ श्रीदक्षिणामूर्तिस्तोत्रम् ॥

विश्व दर्पणदृश्यमाननगरीतुल्यं निजांतर्गतं,
पश्यन्नात्मनि मायया बहिरिवोद्भूतं यथा निद्रया ।
यः साक्षात्कुरुते प्रबोधसमये स्वात्मानमेवाद्वयम्,
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ १ ॥

અર્થ —દર્પણુમા દેખાતી પ્રતિબિંબિત નગરીની પેઠે પોતાના અત કરણુમા રહેલા વાસનામય વિશ્વને જેમ નિદ્રાએ કરીને બહારના જેવુ દેખીએ છીએ તેમ આત્મામા કલ્પિત રીતે રહેલા આ જગતને માયાએ ને દૃશ્યની વાસનાએ કરી બહાર ઉદ્ભૂતની પેઠે દેખતા છતાં જે આત્માના જ્ઞાનના સમયમા અદ્વયરૂપ પોતાના આત્માનેજ અપરોક્ષ કરે છે તે શ્રીસદ્ગુરુની મૂર્તિરૂપ શ્રીદક્ષિણામૂર્તિને મારા આ દીનભાવ-વાળા નમસ્કાર હો ૧

बीजस्यांतरिवांकुरो जगदिदं प्राङ्निर्विकल्पं पुनर्,
मायाकल्पितदेशकालकलनावैचित्र्यचित्रीकृतम् ।
मायावीव विजृंभयत्यपि महायोगीव यः स्वेच्छया,
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इद श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ २ ॥

અર્થ—વૃક્ષાદિના બીજની અંતર સૂક્ષ્મ અંકુરની પેઠે આ પ્રતીત થતું જગત્ પૂર્વે નિર્વિકલ્પ (નામરૂપાદિની કલ્પનાથી રહિત) હતું, પછી પોતાની માયાવડે જેમણે કલ્પિત દેશકાલની કલ્પનાથી નામરૂપાદિની વિચિત્રતાએ કરી વિચિત્રની પેઠે કર્યું છે જેઓ માયાવીની (બાજીગરની) પેઠે અને મહાયોગીની પેઠે સ્વેચ્છાએ આ સંસારરૂપ વિલક્ષણ વિલાસને કરે છે તે શ્રીસદ્ગુરુની મૂર્તિરૂપ શ્રીદક્ષિણામૂર્તિને મારા આ દીનભાવવાળા નમસ્કાર હો. ૨

यस्यैव स्फुरणं सदात्मकमसत्कल्पार्थगं भासते,
साक्षात्तत्त्वमसीति वेदवचसा यो बोधयत्याश्रितान् ।
यत्साक्षात्करणाद्भवेन्न पुनरावृत्तिर्भवांभोनिधौ,
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ३ ॥

અર્થ—જેનું સ્ફુરણ (જ્ઞાન) સદ્રૂપ છતાં અસત્ના જેવા આ દૃશ્ય પદાર્થોમાં અનુસ્યૂત (પરોવાઈને રહેલું) ભાસે છે, અને જે "**તત્ત્વમસિ**" (તે બ્રહ્મ તું છે) આ છાંદોગ્યોપનિષદ્ના વચનવડે શરણાગતોને બ્રહ્મનો સાક્ષાત્ બોધ કરે છે, વળી જેના દૃઢ સાક્ષાત્કારથી આ દુઃખમય સંસારસાગરમાં બ્રહ્મજ્ઞાનીનો પુનર્જન્મ થાય નહિ તે શ્રીસદ્ગુરુમૂર્તિરૂપ શ્રીદક્ષિણામૂર્તિને મારા આ દીનતાયુક્ત નમસ્કાર હો. ૩

नानाछिद्रघटोदरस्थितमहादीपप्रभाभास्वरं,
ज्ञानं यस्य तु चक्षुरादिकरणद्वारा बहिः स्पंदते ।
जानामीति तमेव भांतमनुभात्येतत्समस्तं जगत्,
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ४ ॥

અર્થ—ઘણા છિદ્રોવાળા ઘડાના ઉદરમા રહેલા મોટા પ્રકાશમય દીવાના પ્રકાશના જેવુ પ્રકાશવાળુ જેનુ જ્ઞાન સ્થૂલશરીરમાથી ચક્ષુરાદિ ઇંદ્રિયોદ્વારા બહાર સ્ફુરે છે "હુ જાણુ છુ" એવી રીતે પ્રથમ તેનાજ ભાસમાન થયા પછી આ સમસ્ત જગત્ તેને ભાસે છે તે શ્રી-સદ્ગુરુમૂર્તિરૂપ શ્રીદક્ષિણામૂર્તિને મારા આ દીનભાવવાળા નમસ્કાર હો ૪

देहं प्राणमपींद्रियाण्यपि चलां बुद्धिं च शून्यं विदुः,
स्त्रीबालांधजडोपमास्त्वहमिति भ्रांता भृशं वादिनः ।
मायाशक्तिविलासकल्पितमहाव्यामोहसंहारिणे,
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ५ ॥

અર્થ—સ્ત્રી, બાલક, અંધ અને જડની ઉપમાવાળા ચાર્વાક આદિ ઘણા ભ્રાંતવાદિપુરુષો તો સ્થૂલદેહને, મુખ્યપ્રાણને, અગીઆર ઇંદ્રિયોને, ચચલસ્વભાવવાળી બુદ્ધિને અને શૂન્યને (અભાવને) "હુ છુ" (એ મારુ સાચુ સ્વરૂપ છે) એમ જાણે છે તે માયાશક્તિના કાર્યરૂપ આ કલ્પિત ને દુઃખદ મહાવ્યામોહનો સહાર કરનારા શ્રીસદ્-ગુરુની મૂર્તિરૂપ શ્રીદક્ષિણામૂર્તિને મારા આ શ્રદ્ધાભક્તિવાળા નમસ્કાર હો ૫

राहुग्रस्तदिवाकरेंदुसदृशो मायासमाच्छादनात्,
सन्मात्रः करणोपसंहरणतो योऽभूत्सुषुप्तः पुमान् ।

प्रागस्वाप्समिति प्रबोधसमये यः प्रत्यभिज्ञायते,
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ६ ॥

અર્થ:—આવરણ કરવાના સ્વભાવવાળી માયાવડે સારી રીતે આચ્છાદિત થવાથી અંધકારમય રાહુવડે ઘેરાયેલા પ્રકાશમય સૂર્ય અને ચન્દ્રની પેઠે સન્માત્રરૂપ જે પુરુષ અંતઃકરણના ને ઇંદ્રિયોના વિલયથી સુષુપ્તિને પામ્યો હતો, અને જે જાગ્રતના સમયમાં "હું પૂર્વે સૂતો હતો" એમ પ્રત્યભિજ્ઞાનનો (પૂર્વે અનુભવેલાના પુનઃ જ્ઞાનનો) વિષય કરાય છે તે શ્રીસદ્‌ગુરુમૂર્તિરૂપ શ્રીદક્ષિણામૂર્તિને મારા આ સવિનય નમસ્કાર હો. ૬

बाल्यादिष्वपि जाग्रदादिषु तथा सर्वास्ववस्थास्वपि,
व्यावृत्तास्वनुवर्तमानमहमित्यंतः स्फुरंतं सदा ।
स्वात्मानं प्रकटीकरोति भजतां यो भद्रया मुद्रया,
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ७ ॥

અર્થ—બાલ્યાદિક તેમજ જાગ્રદાદિક પરસ્પરભિન્ન તનમનની સર્વે અવસ્થાઓવિષે અનુવર્તમાન, (તે તે અવસ્થારૂપે પ્રતીત થતા,) અને "હું છું" એમ શરીરની અંતર સદા સ્ફુરવાવાળા પોતાના સ્વરૂપને શ્રદ્ધાપ્રીતિથી ભજન કરવાવાળાની મધ્યે જે ભદ્રામુદ્રાવડે પ્રકટ કરે છે તે શ્રીસદ્‌ગુરુમૂર્તિરૂપ શ્રીદક્ષિણામૂર્તિને મારા આ વિનયપૂર્વક નમસ્કાર હો. ૭

विश्वं पश्यति कार्यकारणतया स्वस्वामिसंबंधतः,
शिष्याचार्यतया तथैव पितृपुत्राद्यात्मना भेदतः ।
स्वप्ने जाग्रति वा य एष पुरुषो मायापरिभ्रामित-
स्तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ८ ॥

। भातिने
ᐟथाविषे कार्य-
।भावव3े तेमज
ना विश्वने देखे छे ते
।आ दीनभावे नमस्कार हो। ८

भूरंभी॰ ।।रमहर्नाथो हिमांशुः पुमा-
नित्याभाति चराचरात्मकमिदं यस्यैव मूर्त्यष्टकम् ।
नान्यत् किंचन विद्यते विमृशतां यस्मात्परस्माद्विभो-
स्तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ९ ॥

અર્થ —પૃથ્વી, જલ, તેજ, વાયુ, આકાશ સૂર્ય, ચંદ્ર અને પુરુષ (જીવ) એમ આ સ્થાવરજંગમરૂપ જે પરમાત્માની મૂર્તિનુ અષ્ટક લોકોને જણાય છે, અને પરમાત્માનો વિચાર કરવાવાળા પુરુષને જે વિભુરૂપપરમાત્માથી ભિન્ન બીજુ કાઇ પણ અહિં વિદ્યમાન જણાતુ નથી તે શ્રીસદ્ગુરુમૂર્તિરૂપ શ્રીદક્ષિણામૂર્તિને મારા આ સવિનય નમસ્કાર હો। ૯

सर्वात्मत्वमिति स्फुटीकृतमिदं यस्मादमुष्मिंस्तवे,
तेनास्य श्रवणात्तथार्थमननाद्ध्यानाच्च संकीर्तनात् ।
सर्वात्मत्वमहाविभूतिसहितं स्यादीश्वरत्वं स्वतः,
सिद्ध्येत्तत्पुनरष्टधा परिणतं चैश्वर्यमव्याहतम् ॥ १० ॥

અર્થ —જેથી આ શ્રીદક્ષિણામૂર્તિસ્તોત્રમા એમ આ જીવના વાસ્તવિક સ્વરૂપનો સર્વાત્મભાવ સ્પષ્ટ કર્યો છે તે હેતુથી આ સ્તોત્રના શ્રદ્ધાભક્તિપૂર્વક શ્રવણથી તથા આ સ્તોત્રના અર્થના મનનથી અને શ્રીદક્ષિણામૂર્તિના ધ્યાનથી તથા તેમના નામના સંકીર્તનથી વ્યાવહારિક

~~~~~~~

મહાવિભૂ

મનુષ્યને સ્વ

સૂક્ષ્મ ને મહ

બ્રહ્મરૂપ અભગ ઐશ્વય

શ્લો.

वटविटपिसमीपे भूमिभागे निषण्णं,
सकलमुनिजनानां ज्ञानदातारमारात् ।
त्रिभुवनगुरुमीशं दक्षिणामूर्तिदेवं,
जननमरणदुःखच्छेददक्षं नमामि ॥ ११ ॥

અર્થ—કૈલાસપર્વતપર ભદ્રવટનામના રમણીય વડના વૃક્ષની સમીપમા નીચેની ભૂમિના ભાગપર બેઠેલા, સર્વ જિજ્ઞાસુ મુનિજનોને કેવલ દયાથી બ્રહ્મજ્ઞાન દેનારા, ત્રણે લોકના પરમગુરુ, ઈશ્વિર (જગતના નિયતા) ને જન્મમરણના દુ ખોનો તુરત નાશ કરવામા અતિચતુર શ્રીદક્ષિણામૂર્તિને હુ શ્રદ્ધાભક્તિથી નમસ્કાર કરુ છુ ૧૧

चित्रं वटतरोर्मूले, वृद्धाः शिष्या गुरुर्युवा ।
गुरोस्तु मौनं व्याख्यानं, शिष्यास्तु च्छिन्नसंशयाः ॥१२॥

અર્થ—પૂર્વોક્ત વડના ઝાડના મૂલમા વયોવૃદ્ધ શિષ્યો અને શ્રીદક્ષિણામૂર્તિરૂપ જુવાન ગુરુ સ્થિત છે, વળી તે સદ્ગુરુનુ ભદ્રામુદ્રારૂપ મૌન વ્યાખ્યાન છે, અને તેમના સનકાદિક શિષ્યો સશયરહિત થયા છે એ બહુ આશ્ચર્યની વાત છે ૧૨

ॐ नमः प्रणवार्थाय, शुद्धज्ञानैकमूर्तये ।
निर्मलाय प्रशांताय, दक्षिणामूर्तये नमः ॥ १३ ॥
~~~~~~~